

40484.

P. Br.

Odaril gossard
Lam Robida
v. Ziegler 1885

F. Lever

$\frac{7}{12}$ 1896.

ABEĽÉDNÍK

3 a

slovénske uóle

40484

nes. kral. dərxávah.

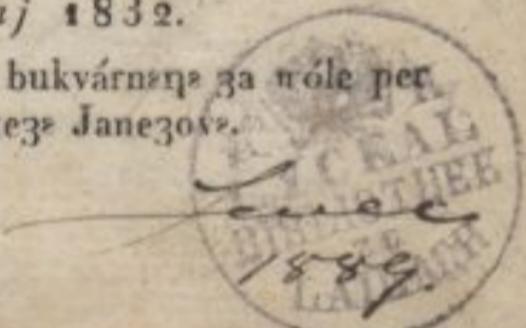
Velá nezvezan 3 kr.
3vezan v' úsuevem hrbte 6 kr.

Se nesdrskega kralevga apostólskoga Veličastva pravijo in dovolémem.

Na Dunaj 1832.

Na pródaj və nes. kral. bukvárnu za uóle per
St. Anna və 3tež Žanežov.

1.

Mále natisne yérke:

a, ə, o, u, e, ɛ, ɛ̄,
 i; j, v, f, b, p, m,
 n, n̄, l, l̄, r, r̄, d, t,
 ʒ, s, η, ɛ̄, w, ŋ, ɿ,
 g, h, h̄, k.

Pérvéh 8 imenújemo glásnake, drúžeh
 24 pa són glásnake.

Izgováraj razlókno téle yérke:

ə, o: nôssz túdə ti, kákor brat nôssz.
 e, ē: téle léta stáro.
 ɛ, i: tərpí věliko, tərpə túdə ti.
 n, n̄: góñam in pərgánam kəna.
 l, l̄: dəbrəga vóla, dəbra vóla.
 ʒ, s: ʒálz sád ráste ʒád za ʒídam.
 ɛ̄, w: mójw kra wiva; xiva xavál.
 ŋ: ga iupe, de ga uñene.
 ɿ, ɿ̄: réŋz mu ɿélo nôq stréŋz.

3lógovnəŋa.

3lógs 3° glásnəkam 3a sóglasnəkam :

2.

a	Φ	o	u	e	z	e	i
ja	jΦ	jo	ju	je	jz	je	ji
va	vΦ	vo	vu	ve	vz	ve	vi
fa	fΦ	fo	fu	fe	fz	fe	fi
ba	bΦ	bo	bu	be	bz	be	bi
pa	pΦ	po	pu	pe	pz	pe	pi
ma	mΦ	mo	mu	me	mz	me	mi

3.

z	e	i	a	Φ	o	u	e
nz	ne	ni	na	nΦ	no	nu	ne
nz	ne	ni	na	nΦ	no	nu	ne
lz	le	li	la	lΦ	lo	lu	le
lz	le	li	la	lΦ	lo	lu	le
rz	re	ri	ra	rΦ	ro	ru	re

4.

i	e	z	e	a	Φ	o	u
di	de	dz	de	da	dΦ	do	du
ti	te	tz	te	ta	tΦ	to	tu
zi	ze	z ^o	ze	za	zΦ	zo	zu
si	se	s ^o	se	sa	sΦ	so	su
ŋi	ŋe	ŋz	ŋe	ŋa	ŋΦ	ŋo	ŋu

5.

e	ɛ	i	e	o	ø	a	u
xe	xe	xi	xe	xo	xø	xa	xu
xe	xe	ei	xe	eo	eø	ea	eu
uə	uə	uɪ	uə	uɔ	uø	uə	uŋ
qe	qe	qi	qe	qo	qø	qa	qu
ge	gɛ	gi	ge	go	gø	ga	gu
he	hɛ	hi	he	ho	hø	ha	hu
he	hɛ	hi	he	ho	hø	ha	hu
ke	kɛ	ki	ke	ko	kø	ka	ku

3lógs 3² glásn²kam pred sóglasn²kam:

6.

a	ø	o	u	e	ɛ	e	i
aj	øj	oj	uj	ej	ɛj	ej	ij
av	øv	ov	uv	ev	ɛv	ev	iv
af	øf	of	uf	ef	ɛf	ef	if
ab	øb	ob	ub	eb	ɛb	eb	ib
ap	øp	op	up	ep	ɛp	ep	ip
am	øm	om	um	em	ɛm	em	im

7.

z	e	i	á	ø	o	u	e
z̄n	ɛn	in	an	øn	on	un	en
z̄n	ɛn	ɪn	au	øn	on	uŋ	eu
z̄l	ɛl	il	al	øl	ol	ul	el
z̄l	ɛl	ił	ał	øł	oł	uł	eł
z̄r	ɛr	ir	ar	ør	or	ur	er

8.

i	e	ɛ	e	a	ø	o	u
id	ed	ɛd	ed	ad	ød	od	ud
it	et	ɛt	et	at	øt	ot	ut
iʒ	eʒ	ɛʒ	eʒ	aʒ	øʒ	oʒ	uʒ
is	es	ɛs	es	as	øs	os	us
iŋ	eŋ	ɛŋ	eŋ	aŋ	øŋ	oŋ	uŋ

9.

e	ɛ	œ	ø	ø	ø	a	u
ex	ɛx	ɪx	ex	øx	øx	ax	ux
eu	ɛu	ɪu	eu	øu	øu	au	uu
ea	ɛa	ɪa	ea	øa	øa	ha	ua
ea	ɛa	ɪa	ea	øa	øa	he	ue
eg	ɛg	ɪg	eg	øg	øg	ag	ug
əh	əh	ih	eh	oh	øh	ah	uh
ek	ɛk	ik	ek	øk	øk	ak	uk

10.

3lögð 3r glásnekkam með sóglásnekkana:

a	ø	o	u	e	e
vaj	vøj	voj	buj	pej	mej
nav	nøv	nov	dun	teu	uen
lan	løn	lon	lub	seb	zeb
kal	køl	kol	xup	wep	vep
mak	møk	mok	bur	ŋer	mer
sam	søm	som	uluk	mek	vek

11.

3lög 3^e glásnökam za sóglasnökama:

a	o	e	z	i	u
bla	blo	ble	plz	pli	plu
pna	pno	pne	drz	dri	dru
gra	gro	gre	siz	sli	slu
3na	3no	3ne	ηlz	ηli	ηlu
sta	sto	ste	ərz	əri	əru
vra	vro	vre	skz	ski	sku

12.

3lög 3e glásnökam pred sóglasnökama:

ast	ost	est	əsk	isk	usk
ark	ork	erk	əst	ist	ust
ant	ont	ent	əlk	iltk	ulk
akt	okt	ekt	əht	iht	uht
avŋ	ovŋ	evŋ	ənt	int	unt
art	ort	ert	əlŋ	ilŋ	ulŋ

13.

Enožlóxne beséde:

gre	grew	grem	meh	əmeh	greh
3na	3naw	3nam	rad	grad	brod
tka	tkaw	tkam	sam	psam	ksam
xge	xgew	xgem	hlad	hlod	hlev
vre	vrew	vrem	rog	drog	drob
spi	spiw	spim	vol	volk	dolg
skli	skliw	sklim	rak	tak	vsak
3di	3diw	3dim	vas	kvas	klas

Beséde ze óstram (') in texkem (') uddrjøm:

vás	vás	i	nøx	kót	kót
tát	brät		køw	rød	bøt
dáma	tám		bøb	kóst	krøp
klás	nåw		køl	gód	bøv
dlán	znän		dvør	sód	røv
práh	prág		bøk	móst	køp
tur	terd		mèq	pét	pet
suh	smørt		sklèp	svét	svet
gluh	vært		qèp	ték	tek
duh	døm		zèt	lét	led
hud	krøh		xèp	lép	rep

Opomba. 1) Ostrze udár (') nad glásnøkam po-ménz, de tiszø glásnøk na dølgo ižréñø als zateguz; texke udar (') pa, de ga náglo ižréñø als predtegnø.

2) Enozlóxne beséde, vø ktersh je u; e als i, se rávno takó zategnejo, kákor úne, kz imajo á alz ó, postávøm: duh, mir, bérø kákor: dúh, mír i. t. d.

Druge enozlóxne se pa túdzø brež udárja predtegnø, postávøm: kad, kot, sem, bérø kákor: kàd, kòt, sém globi. t. d.

15.

Vélezke matissnečnérke :

A, Ø, O, U, E, Ƨ, Ě,
 I; J, V, F, B, P, M,
 N, N, L, L, R, D, T,
 Ӡ, S, Ҥ, Ӭ, Ӯ, ӭ, Ӯ,
 G, H, H, K.

16.

Ank, Avw, Øs, Ost, Um, Urh, En, Ev, Iv,
 Irt, Jæd, Jób, Verv, Volk, Vnúk, Franq,
 Friq, Fant, Bláx, Brég, Plávæ, Pošt, Pest,
 Mæw, Mrák, Næx, Nráv, Nih, Niv, Lah,
 Læsk, Lub, Lud, Raj, Roj, Dvor, Drög,
 Turk, Træst, Zrák, Zmés, Zvón, Sværæ,
 Snæp, Sluh, Pvét, Pvil, Zensq, Zir, Wæv,
 Wæt, Wæt, Chrép, Chást, Cherv, Græk, Grád,
 Hi, Hov, Hót, Hqi, Hlód, Kow, Krix.

Ye je všecky zlóžené besédah sôglasná med glásnákama, ga jem. Iš kô poslednemu zlógu:

A-dám, o-če, ó-le, ú-ra, e-nák, ē-va, i-má, já-ma, vø-da, fá-ra, bré-za, pé-na, me-ra, nô-ga, ní-va, lú-na, lú-ba, rí-ba, dlá-ka, tlá-ka, ze-le, si-la, nû-na, xé-na, wi-ba, ujé-ne, yú-do, gø-ra, ha-lá, hlá-če, krá-va.

A-bi-ja, o-se-ba, u-i-ma, i-me-na, ve-lé-tz, bra-ní-tz, prá-vé-tz, mra-qí-tz, na-re-dí-tz, lo-ví-tz, lu-bí-tz, ré-za-tz, dé-la-tz, tré-pa-tz, zi-dá-ne, s̄-já-ne, n̄-li-na, xé-ví-na, u-ko, uje-ti-na, ná-ka-tz, go-vo-ri-tz, hí-už-na, krá-vi-ja.

Ye sta dvä sôglosnáka med glásnákama, jé, m. Iš pôrväga kô pôrvemu in drúzäga kô drúzemu zlógu:

An-tón, ól-ka, ul-nák, ir-hast, jel-wa, Ver-wán, Fran-ñík, ber-lög, pír-hz, mar-ží, nár-ba, lim-bar, rób-ýk, dřxáj, tř-

ne, žér-no, sér-na, nýr-kę, xer-jav, ukér-ba, qér-ka, glád-ko, gób-ηs, hrám-ba, krám-pex.

19.

Sóglasněkə pa, ktere se od konja besedi snidejo, so ve sréde neloučíve.

A-bram, o-kno, ó-drz, ú-sta, i-skra, jú-tro, vér-sta, brá-žda, pré-kla, mé-sto, ní-u-ke, lí-stje, ré-bro, dě-ska, tré-žnost, ždi-hlej, skó-dla, nó-kla, xe-tva, wi-u-ka, qí-slo, go-spá, hrú-u-ka, kre-vla.

20.

Kákor je beséda sestávlena, se tude razstávila:

O-sér-qje, u-bó-xnost, vž-dví-gnem, pá-gla-vṣη, po-tré-ba, na-je-mněk, do-vo-jé-ne, za-gój-žda, só-pra-žněk, ob-lí-qje, od-ve-ža, iž-pi-sěk, pod-nó-xje, pər-ø-rjem, pre-sto-plé-ne, pro-stré-tz, nad-le-ga, raz-lo-qí-tz, pred-ná-wa-tz.

Tréba je týdž védete, kaj pike in drúge žnd-mna med besédamž pomen-jo.

Prenchlej (,) tž pokáze, de onda vž bránu nekóleko prenehaj.

Dá-le prenchaje (;) te opomina, de onde bol
postój.

*Nastóp. Lej (:) kaxé, de nastóp. govorjéne kte-
r̄ga drúžga, als kak p̄rstávč; torej
we bol postój.*

Konqáj (,) kaxe, de je odstávěk govorjéna konqán, in de se směw popólnama oddělňíts.

Kliqáj (!) poméns kliqáne, ogóvor, yudéne
i. t. d.; tórej povzdigns glás.

Vpravděj (?) růzoděva vpravdáme.

Pomislej (—) hóqe, de posebno pomisl, kar se je réklo.

Oklépáj () oklépa beséde, které med to govor-
- jéne rávno ne gredó; 3^z bol tihám glá-
- sam jih tadej bérz.

Uuesna (») obsegajo beséde od kogá drúzga vžete.

Vezáj (-) vexe razdeleno besédo.

Arábské in Rimske utěvilké :

Krátko berílo.

Od Bogá.

1. En Bóg je. Svét, in kar je in xsví na svéte, je Bóg iž nai stváril. Človek je več, káker kar se ve vidě na svéte. Túdž ti, mój, otrök! sə človek. Túdž tébe je Bóg stvaril. Karkóla sə, sə le od Bogá. Karkóla imáš, imáš le od Bogá. Bóg dá, de xsviu. Bóg tə dá dūwo in teló. Bóg tə dá oyi, de vidě; uvesa, de slíšu; jézék, de govoriu; Bóg stori, de mislē, in hóque, kar je prav, døbro in lzpó.

Lej, móje déte! vəs sə od Bogá. Če sə otrök ti, kterž Bogá lúbz, in ga prav rad slúwa, te Bóg rad ima, in sə negov otrök.

2. Móje déte! Bóg premóre, kar hóque, in stori túdž, kar hóque. Ne le samó ti sə od Bogá, túdž kar xsví, in je okóla tébe, je vše od Bogá.

Bóg stori, de sólnje takó lzpó in gorkó sije. Bóg stori, de se luna takó lzpó svéte. Né je zvězde, kterž bə Bóg svě-

tlöbe ne dajál. Bóg pokriva goró 3^z garmóvjem in drževss, in naredi pole in hóstó takó lépo in želéno. Nobén člóvěk ne naredi hríba in doline, polá in hóste, dneva in nočí. Svét, takó vélšk, arstok in lèp, kákor je, je le zgost bøoxje délo. Bóg je gospodár svätá. Kar on hóçe, to je. On le réçe, in xe je. Sólne ižhája, ker Bóg hóçe. Lúna lepó pláva po zrákz, ker Bóg hóçe. Véter vléçe, se bliska, grëmi, dæx gre, káder Bóg hóçe. Bóg hóçe, stája se led, drevó nyvté zrmení in spáda; mærzí; zmærzíje; vø potók je led; snég pokrije zemljo. Bóg dá, de člóvěk xsvi. Káder Bóg hóçe, se lóqz duwa od telesa; člóvěk umérje, trúplo pride vø grob.

Че Bóg hóçe, svätá né veç. Mislə pogósto vø Bogá, mój otrök! in mols ga. Od néga je, kar je.

3. Lúbz otrök! naç né, kar bz Bóg ne védel. Bóg, kters tø je ovi stváril, vidz túdz. Bóg, kters tø je unesa dál, sliwz túdz. Karkóls délaw, vidz Bóg. Karkóls govoris, sliwz Bóg. Né ga krája, kjer bz te Bóg ne videl in ne sliwal. Bóg túdz vé, kar mislav in hóçew; vø sruje tø vidz. Bóg te vidz po noçz takó, kákor po dnevz. Bóg te vidz, che sz dóbz in pobózzen, in

túdə vé, že se poreden in hudebən. O mislə po-gósto: Pobózen alež brúmən hóuem bitə, zmirej dóbər, in nəkólə ne hudebən; Bóg me vidə, in je pr̄t ménə. desrávno ga jéz ne vidəm.

Bóg vidə te,
Váť gréha se!

4. Lúba otrok! Bóg je brež konja dobrótliv, in te Júba. Karkols je lépəga in dobrəga, je od Bogá. Kar xe imáw, in kar ve potrebujew, pride od Bogá. Kraj, ve kterem prebivau, in obléko, ktero nósəw, tə dá Bóg. Krz̄h, kə ga tolékán rad jéw, in mléko, kə je tolékán sladkó, tə dáje Bóg. Túdə spáne, kə tə po nəuys takó dəbro dé, tə Bóg pouila. Kakó dóbər tə je Bóg! pa nē le záte skerbí Bóg, ampak túdə za druge, kə so se təbój na světə, in za vse, kar je okólə tébe. On zavíjáryva ve práhə, rivo ve potokə; in kar léta pod nebam, on redi. Takó dəbro hóue Bóg.

O, hválə ga se s'rnjam in ústma! Mislə velikrat: Kakó dóbər je Bóg! Bódə túdə ti dóbər, kóləkor mórew, za vsákəm, kterə s' təbój zaví.

Mój otrok! Bóg je brež konja svet. Karkols je dobrəga, imá Bóg na sébə; ve ném né nəq, kar je húdəga. Bóg hóue, Júba in stori le, kar je prav in dəbro. Kar Bóg nōqe, je hido, je gréh. Bóg sovráxə gréh; on hóue, de bódə túdə ti dóbər in pebózen, ne pa hudebən

Stór^r rad, mój otrök! kar Bógl hóqe; le kar Bógl hóqe, tó je døbro. Kar Bógl nöqe, ne sméw nikdar storit^r: ker tó je hudebno. Bógl júbz otröka, kter^r je dóbzr, pobózⁿ in príden. Otröku, kter^r je dóbzr in pobózⁿ, dá Bógl strečo, in de se mu lét^r in tam døbro godí. Otröka; kter^r né dóbzr, ale je nplò poreden in hudebzen, Bógl kæznuje ale utrafuje, in ne godí se mu døbro. Bódg zmírej pobózⁿ in dóbzr, in várzj se gréha, ker je Bógl vs dóbzr, in nøy na sébz néma, kar je húdaga; po té m bo tvøja dúra bøøja podóba.

U 61 a.

Mój otrök! ti hódz^w zdej vs wólo. Veliko ss^r xe od Bogá sliwal. Véw, kakó dóbzr je Bógl, in kaj hóqe od tébe. Te otrök se uqiu vs wóle, kar je prav in lzpó. Ale rad hódz^w vs wólo? O rés, prav rad! Véw, kaj móraw storit^r, qe hóqe w bit^r prav dóbzr? Posluitaj, t^r bóm povédal, kakó Kørz^l déla.

Kørz^l pred wólo.

Kól^rkorkrat je wólsk^r dán, se Kørz^l veseli. Zgódej vstáne, in misl^r vs Bogá; hitro se obléqe, in lzpó umije.

Rad storí, kar se mu réqe: zahvál^r za vse, kar se mu dá. Rekó mu: Kørz^l! pojdz^r, qas je. Préøej vzáme svøje búkve, in qesar je we tréba, in gré hitro svøjo pót.

Kořel vs. wólo.

Ne prehitro, ne prepřzno, ne pride vs. wólo. Stópə vs. wólo, poždrávə učenika, in gre, kámor mu je biló reçéno. Tiho sedí na klópə, poslúša, kar se mu pové in pokáxe. Se ne ozíra, mísle vs. tó, kar slíve, in ne waplá. Vé, kar ga vprávají. Kdór ga le víds, imá veséle nad nim, ker se pridno učí.

Kořel po wólo.

Kedzr wóla mine, gre Kořel préj in tiho domú. Ne téka, ne ražsája, se ne térga. Rad ostáne domá, in túdə te mísle vs. tó, kar so mu vs. wóle právələ; lén nóče bítə, túdə domá se učí, ker vé, de po tém več zná. Léj, moje déte! takó se obnáša Kořel. Je pobózen in dóbər; Bóg ga lúba, in je zním. Kdór ga pozná, ga imá rad. Če hóčew túdəti pobózen in dóbər bítə kákor Kořel, posnej maj ga.

Sem májhən, mlád, prav mál' premórem,
Zevéť krpó pa že zamórem.

Porednə Fríje.

Fríje né ták, kot Kořel. Rad spí, in ne hódz rad vs. wólo, ráji držej zastája, qe móre. Je lén, se le učí, kédzr se móra, in ne déla někólə zə vesélem in pridno. Né rad domá, in le igráqe lúba. Te kresví in ražsája, de se déleq
Abeředn. za slov. wol. B

sliw. Kar se mu réqe, nöqe storít. O, tó
né prav! Káj we le bo ix néga, qe ták ostáne?

Ne godí se mu døbro. Kdór je lén, in
se nøy ne uqí, ostáne neumøn. Kdór ne slù-
wa, je hudebøn. Otrøka, kterz je lén in hù-
døbøn, ne lùbz Bóg. Qe hóqeš, moje déte!
de te Bóg lùbz, ne bôda lén in hudebøn, ká-
kor Friqe.

Pobóxna Pávsl.

Pávsl vèukrat misla vs tó, kar se mu od
Bogá pové. Molit se xe uqi. Kéder se zjú-
trej zbudí, réqe: Mój Bóg! Zahválém te za
spáne, s' kterežm se me pokrepqál! kakó sám
vesel, de we zevim! Ti se dobrótliv, ti sker-
biu za svøjiga otrøka. Daj, o Bóg! de bóm
tudé dans prav dober in pobóxen.

Pávsl rad hóda na póle. Te víds róxe,
trávo, zito, drévje se sádjem, in kar je tø.
Sliw, kakó lepó pteq pøje. Se veseli; se misla:
O Bóg, kakó lép je svét! On je tvøje délo!

Kéder Pávsl gre ke jédu, se misla: Bóg
me pouila jédu in pijáqo. Zahválém se za vse,
kar se mu dá. Kéder se nøy stori, Zahválém
Bogá za dán in za tó, kar mu je dál, in réqe:
O Bóg! bôda in ostáns tudé po nøy pør ménz,
in várzej svøjiga otrøka!

Ker Pávsl tólekrat in takó rad vs Bogá misla,

je třděj pobózen in dóbæ; le tó storí, kar Bóg
hóqe, in neq mu né lúbwæga na svéte, kákor Bóg.

Kdór védno Bogá
Vz mísleħ imá;
Tá prav mára ȝán
V' sérnæ, ȝ' ústnæ, v' dján?.

24.

Od lúbah stárwev.

Lúbo moje déte! nar veq dobræga tæ Bóg
dáje po tvøjih stárušh. Veliko távæsent ludi je
sænjer na svéte, pa nobédæn ȝmed nih tæ ne
dáje tóisko dobræga, kákor tvój øqe in tvøja
mátæ. Oni tæ dajó vsák dán jéd in pijáco.
Dajó tæ obléko in vse, qesar potræbujew. Nóq
in dán skærbe ȝáte. Vélk sænjer we nész, pa
nékdej sz bil we mánwæ. Nész we mógl govo-
ritæ, ne ítæ, we státæ ne, le jókatæ sz mógl.
Umrétz bz bil mógl takrat, ko bz tæ stárwe ne
bili dajálæ jéste in pítæ. Nóq in dán so skær-
bélæ ȝáte, vz naróqji so te nosilæ. O, to jím
je veliko pokója in veliko ȝásu vzelo! Pa
lúbz Bóg je takó naredil, de te stárwe pre-
særyno lúbæjo, in ȝáte ráde vse store, de bów
le lzpó ȝrejèn in pridæn ȝløvæk. Túda ti,
noje déte! móraw svøje stárwe prav za
lúbo iméte, jím hyalexæn in pokóren bilæ,

in vsák dán záne molits. Poslúwaj, káj Bógo
sám govorí:

»Spoutuj oqeta in máter, de dólgo xxvii,
in se tž døbro godí na zémle,«

P o v é s t z.

1. Peter je prav dóbær mladençk; on slúwa svøje stárwe ne le na vsáko besédo, am-pák nølò na pomiglej. Karkóz jih veseli, rád storí; nzkóz jih ne xále in ne jezí; zató ga stárua presérgno lúb'jo, in mu tûdø märséktoro veséle store. Peter pa tûdø spozná nih Jubezen, in zahváls za vse, kar dobi. O, kakó døbrø, právø vèukrat, so me vènder moji stárwe! nøq drúzøga nôqejo od méne, kákor kar je prav, in prepovédujejo le tó, kar je pred Bógam nápk in ménø ukodlivø. Pokóren jím hóuem bitø, s' tém hvaleknost skažváts, in jím zmírej veséle délatø.

Akò tž je lubo,
De stárua lúb'jo tè;
Ubogaj jih lzpó,
Nzkár ne xál' jih nè.

2. Mæjetøja je bila hudoðna déklæqenø. Slúwate nølò nøq né hotla, in mâtø so ji móglø vèukrat røpø, préden je poqásø ula; kislo se je dærkala, pa we godernála je, in dølo je le na

pôl oprávila, ale pa velikrat we brež tepéna ne.
Alez so paq máta iméla veséle nad tém otrókam? —

Kdorkoľ pokóruj'ne ne skazúje,
Ga Bóg in ľlovek zapečuje.

Lúbs svojiga bližnaga.

Vsák ľovek, ktoremu móreň pomágatę, ale kej dôbręga storitę, je tvój bližan; naj že ho, kdorkoľ hóqe, dôstę, de je ľovek, kákor ti. Bóg hóqe, de vse ludi lubimo, ker vsák je otrók in podóba bôxja. Torej vsáňega ľovéka lúbs, kákor sébe, zavola Bogá.

Kár nôqew, de kdo téb' stori,
Túd' bližnemu ne stóre ti.

Povést.

Slab stáryk je na pôte pádal, in nē mógl vstáť. Ne déleq od tam sta hodila dvá dějka ale fantiča, in zashiusta stáryka na pomoč klinata. »O, pomagájta mę výnder dôbra otróka!« je móx vpel. Prenej sta pertékla; in ve sérne se jima je smilil stáryk. Eden poklekne, de se je stáryk mógl nán opírať, in éden mu pomága nakviško. Po tém ga peláta do bližne hore, de je slába móx xíveča dobil. »Bóg váma povérne, dôbra otróka!« je rek'l stáryk.

Véste, de Bóg vzáme tú,
Kákor deb' ném' storjéno bló?

Mále in velseke písmee yérke.

a, e, o, u, e, z, è, i,
 A, O, Ø, U, È, Æ, Í,
 j, v, ð, b, p, m, n, w,
 Ð, V, F, B, P, M, N, Ñ,
 l, Ł, r, d, t, z, s, η,
 Ł, Ł, R, D, T, Z, S, Ν,
 x, w, y, q, g, h, h, k.
 X, U, Y, Q, G, H, H, K.

Poveste iz svetega pisma.

Vráyaj druge od hudega.

1. Jakop je imel dvanajst sinov. Jósef je bil med nimz nar božev, in je starjem se bogabojevnostjo in pokorjeno veliko veselje delal. Ko je se svojim bratrem yede svojiga oyeta pasel, so bratje enkrat, nekaj prav hudega storilz. Bogabojevs Jósef se je tega ustrawil, in je xalzval. Misle se: Hudega ne

smém storítz pred Bógam, ktere
vse vide in vě. Moji brátje ga-
xeálezjo; jes pa hójem pomáhatz,
de se pobožwajo. Užl je, in pově
se serryno xeálostjo svéjimu oýetu.

Kdór, ye le móre, ne bran', de
bz kdó ne grzwil,

Tá je hudobnega děla dělezen in
kriv.

Dájaj lěp 3gled.

2. Samuel, we děyzk alz fan-
tzy, je bil od svéjih staruev ve-

tekemu duhovnu Hélju dán. Rad
 je pér ném ostál; veséle mu je bę-
 ló və bęeji híwə pér altarji stré-
 yz. Héli je imél dva' prav hu-
 dobna sinóva. Sámuł se jíma nę
 da'l zapelátz; on je bíl bogabojey
 in pokórzn. Kólkor je pérhajal
 starji, toléko tídz pobózenzji in mo-
 dréji. Le dobrostz je bęló viditz
 nad nim; zato' je bíl Lublen, Bog
 ga je osreyil, in mu dodělil veliko
 milost ale gnádo.

sta bělá prav hudebná otráka; ve
témpozně běžím sta krádla, in we
drúge hude rzy i pojénala. Kter
se něsta pobízvala, je prvwá bě-
wja wiba nad ni. Obá sta bělá en
dán od sovraženka na boruyc ubila.
Takó je Bóg zee velikrat hudebné,
spávenc otráke kázníl ale wtraſal!

Moj otrák! naj bo ta zaled
tvøje svarilo:

Kdor lèvkøga kej preloží,

On prav gerdó se pregrævi.

Govore vsélej resniyo.

5. Jókefovz brátje so wle énkrat za yédamz déley od hiwe sväjiga oyeta. Tzdej réye aye Jakop Jókeefu: „Pójde, in pogléj, kje so tvoji brátje, in kaj poynó.“ SliwLzvz ale bogLzvz Jókeef se préyéj na pót podá. Negóvz brátje so ga sovraxeile, ker ga je aye bol Lábil, kakor ne. Ko so Jókeefa od déley zagledalz, so beli nevóLnz, in so rékla: „Pójdmo, déjmo ga ubítz, in réye, džvja zver ga je po-

xezrla.“ Ko Jókef dójde, so mu súkno xenéga potegnilz, in vérxejo nedôlxenéga bráta vš posuwéno rúpo. Kimalo prídejo mémó gredé kupnž, kž so vls vš drúgo dexélo (vš Egipt). Tém so prodaílz hudebnz brátje dôbréga Jókefa za trídesét srebérnikov.

Kaj so tzdéj hotélz oyetu povédatz?

— Zakládz so kozla, pomohilz Jókefovó súkno vš negovo kri, in jo takto pôwlejo oyetu. Sporočé mu: „To súkno smo najdlz, dívja zver bž bžla’ utegnila Jókefa raztžrgat.“

○, kako' gérda lás! Vz kólzko
xálost so perprávle dobrzga oyeta!

— Le kdör húdo déla, je perprá-
vlen tídz legáte.

Gavarz le rznino,

In várž se legát';

Sludem le st'riw krzviyo,

Boga' ne mó' w golfat'.

S p o u t á j s t á r o s t.

6. Prérok Eliáš je bil star ya-
stítliv móx. Tá' je wsl vz málo
město BéteL, kž je na hřibz stálo.
Ko je pojáse vz brég stópal, pri-

dejo poredn^z d^eyk^r ale fanti^y^z iz
 m^est^rja, in zan^gyu^jjejo st^aryka, ker
 je im^{el} m^alo l^as na gl^av^r. Upil^z
 so: „Pl^ew^rη, pl^ew^rη, po^jd^eg^rer!“
 Eli^zej je bil se t^em z^{sl}o razzea^len,
 in je v^zdignil sv^eje oyi pr^otz B^ogu.
 In l^ejte! ko b^r tr^en^{il}, je perw^{la}
 wiba b^ereja nad hudo^bne otr^oke;
 dva d^evja medv^eda prⁱdeta iz h^oste,
 planeta nad f^ante, in jih raast^zrgata
 dva in wtirdeset. O otr^onz! v^a-
 rzjte se st^arzhi ale nadlo^zenzh Ludi
 zani^yevat^r, de vas B^og ne udar^r.

27.

Mój otrok! Bóg hóqe, de le tó stórz, kar
je prav in dôbro in nému vneq. Zmírej ból-
us in pámetnus bódz. Poslúwaj tele lépe ižre-
ke, úqz se jih prav razioméz, in spolnúj jih:

1.

Z' Bógam vse žačná, in z' Bógam túd' konqáj;
Ták' lopó živléne dá te večná ráj.

2.

Vóla bôžja naj vóla moja bó,
Ker Bóg hóqe le vse, kar je lopó.

3.

Bóg te víde v' vsákam kót',
Le se gréha vár' povsód.

4.

Víd'jo vsáko réq bôžje oqí,
Kar se kol we táko skrivn'ga súří.

5.

Dobrôtliiv Bóg réw' iž nadlög.

6.

Za p'jáqo in jéd Bogú hvalo véd'.
Abeqedn. za slov. wol.

C

7.

Neskôňno je slab, kdôr Bôgá požab⁹.

8.

Dôber otrôk slúta ya skôk.

9.

S' hudobnám, kar le moríw, nikdár se ne enáu¹⁰;
Sñer dobraga hudobná le preláhk' popáu¹¹.

10.

Ta lína  apek , Bog te svari tak .

11.

Kdor láz govorí, vs  vero  gubí.

12.

Ne kr ds in ne  mikaj,
Kar n jdew, ne potikaj.

13.

Ned lxnost' tih ta,
Mladen em l p ta.

14.

Ned lxnost  gubl na
In  ira  am j na
Ne pride nob na.

15.

Pridan, dóbér bódz in bogaboječ,

Dobré vóle bów, ne móre vést te pěč'.

16.

Pretéč ne énega dneva ne daj,

Brez prídno storjénega dobraga káj.

17.

Nikdár ne teží, kar kdó se župí.

18.

Lepo je hvaležnost, perejážnost imet',

Gardó nehvaležnost, to yértz ves svét.

19.

Za lépo besédo se slédušk dobi,

Kar dobraga kdó se na svéts zelí.

20.

Perlúden bód', za vesélem skús' postreč'

Kar je Bogú in blíznsmu vweč.

21.

Umívaj se rad, iméj yedn' oblaqil',

Obliuje, roke in noge in peril'.

22.

Uy se reda, rad zapóred stór' vsè;

Red par dél' t' vel'ko trúda odvérnè.

23.

Dél' imáw, le prim' le prim' se ga,

Vsákter' lúba úrnaga.

24.

Veséle do káke ruci

Dél' láhko, perjetno storí.

25.

Per jéds in p'jáqs vxi tolk', kar je je praw,

In stárost doxivel bow, veqz dél zdrav.

26.

Govor' le mál', poslúwaj ràd,

Чasti ne dáje zlobodrát'.

27.

Brež gláve storjéna

Je ráda skaxéna.

M o l i t v e.

3 j ú t r e j.

*S' tzbój, o Bóg! jes zdáj
 Žayném danáwosz dán;
 Pomoj men' slab' mu dáj,
 De sreyno bó konqán.*

*Veselo jútro vabz me,
 De k' délu v' wólo grem spocít;
 Pretekrl spána uas mæ je,
 In zópet hójem príden bít'.
 Z' veselém sérjam hójem spet
 Use zavòl Boga' pojet'.*

P r e d i ū k a m.

Daj, o Bóg! modréj' od dne do dne
mž bít',

In de prídno opravil' me veseli;
Lépeh úkou zmiram vey se nauyit',
Tá dolzenost najvédno bó mž pred oymí.

P o ū k e.

Veliko úkov v' wol' dobím,
K' mž jih pov'do' moj ujenik.
O Bóg! de tuid' po nih xezvím,
Men' slab' mu bód' ti pamouynik.

Z v e y e r.

O Bóg! k' sž dal' mž dans pomøy.
Obvar' me tuid' noyojwno nøy.

Otrok σεм tvój, iз σéрηа Lúбгm te;

Уг te зau'pam, teб' заhвáлgм se.

Boг, сyе! тéбг se зaoнiм,

Уг тéбe uпam, тuд' ko opim.

Boд' vél'k al' ne, зaн yújew ti;

Зaтo' opim лáhko бreз okerbi: